

течій, що справили найбільший вплив на формування та розвиток сучасної хореографії, зокрема синтезованих форм танцю. Сучасна хореографія визначається науковцями як феномен художньої культури ХХ ст., новітній вид хореографічного мистецтва, сформований під впливом різних чинників, стилістичних характеристик культури ХХ ст.

Т. Брацун

ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА ХОРЕОГРАФІЧНУ ОСВІТУ

T. Bratsun

THE IMPACT OF THE DIGITALIZATION ON CHOREOGRAPHIC EDUCATION

Процес діджиталізації поширюється дуже стрімко та впливає на усі сфери життя, він визначає подальший економічний та суспільний розвиток людства. У таких умовах система навчання також зазнає змін. Ця тема набула більшої актуальності під час всесвітньої пандемії. Мистецька освіта, хореографічна зокрема, має кілька специфічних аспектів, які базуються не лише на теоретичних знаннях, але й на практичних навичках та вміннях, пов'язаних з виконавською майстерністю. Аналіз впливу діджиталізації на хореографічну освіту допоможе викладачам і здобувачам оптимізувати та вдосконалити процес навчання.

Діджиталізація характеризується трансформацією, впровадженням цифрових технологій, з метою оптимізації та автоматизації різноманітних процесів, покращення комунікаційних зв'язків, підвищення ефективності соціальної діяльності. Вона не є короткотривалим модним явищем, вона є глобальною тенденцією світового рівня. Найвпливовішими факторами на хореографічну освіту є користування інтернет-ресурсами, соціальними мережами, фото, відео, аудіоматеріалами. Проте, як будь-який вплив, це має і позитивні, і негативні наслідки.

Серед позитивних можемо виділити наступні аспекти. Доступність інформації незалежно від місця її знаходження. Це надає змогу викладачам та здобувачам користуватися дослідженнями та впроваджувати досвід іноземних колег. Соціальні мережі та налагодженість відеозв'язків роблять можливим здійснювати навчання дистанційно. Цей аспект став вагомим особливо під час пандемії. Фото-, відео- та аудіоматеріали вже тривалий час є допоміжними в освітньому процесі хореографів. Наприклад, під час навчання студенти мають змогу фіксувати навчальний матеріал за допомогою смартфонів та самостійно вдосконалювати майстерність, коректно відтворюючи завдання. Запис відео під час особистого виконання надає можливість наочно виявити свої сильні та слабкі сторони, допомагає не лише виправити помилки, але й потренувати свої педагогічно-репетиторські здібності.

Серед негативних наслідків впливу діджиталізації можемо виокремити наступні. Проблема якості інформації. Дуже часто інтернет-ресурси не є перевіреним джерелом інформації. Тож, використовуючи їх, слід приділяти достатньо часу перевірці достовірності. Соціальні мережі наразі часто створюють не якісний контент з «танцювальними трендами» та спрощують ставлення до цього мистецтва, що, як наслідок, створює проблему нерозуміння хореографічної освіти. Можливість мати відеоресурс з навчальними завданнями іноді послаблює розумову діяльність студентів, як наслідок — погане засвоєння

навчального матеріалу під час занять. Проте ці наслідки можливо скорегувати та налагодити більш оптимальний освітній процес.

І. Варжанський досліджував «Виклики діджиталізації для закладів вищої освіти» у межах I Міжнародної науково-практичної конференції «Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи». Розглядав можливості та перспективи для ВНЗ в контексті процесу діджиталізації. Проте немає досліджень впливу діджиталізації на мистецькі заклади освіти, зокрема на хореографічні. Розкриття цієї проблеми допоможе в адаптуванні інноваційних технологій у галузі хореографічного мистецтва.

Готовність педагогічного складу навчального закладу хореографічної освіти до впровадження та якісного застосування цифрових технологій є необхідністю сьогодення. Умови всесвітньої пандемії виявили сильні та слабкі сторони освітнього процесу та довели необхідність діджиталізації суспільства.

Отже, слід зазначити, що дистанційне навчання є можливим у хореографічній освіті, проте не може повноцінно замінити всі аспекти аудиторних занять у цій галузі. Це пов'язано не лише з доступом до спеціалізованих танцювальних класів, але й з тим, що мистецтво танцю історично зароджувалося, як колективне явище. Танець протягом всього періоду становлення вимагав від танцівників не тільки технічного виконання, але й емоційну складову, взаємодію з партнером та з глядачем. Саме тому діджиталізацію суспільства слід сприймати лише як один з інструментів у процесі хореографічної освіти.

О. Тищенко

ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ І НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ХОРЕОГРАФІЧНІЙ ОСВІТІ

О. Tishchenko

INTEGRATION OF ARTS AND NEW TECHNOLOGIES IN CHOREOGRAPHIC EDUCATION

Розвиток сучасних викладачів хореографії підтримується знаннями танцювального мистецтва як науки загалом. Люди, які займаються хореографією, мусять уміти досліджувати, аналізувати та синтезувати. З іншого боку, вчитель хореографії — це дослідник також у тому сенсі, що його цікавить людина загалом. У цей момент концепція місії Ф. Кортхагена щодо того, як людина, яка займається танцями, сприймає і позиціонує себе, набуває важливого значення.

Д. Різнер і Дж. Андерсон відзначили, що використання в процесі професійної підготовки майбутніх хореографів відео-редагування, веб- та графічного дизайну в якості інновацій, опосередкованих комп'ютером, збагачує професійні навички студентів та розширює їхні кар'єрні можливості, створюючи можливості для співпраці з представниками інших дисциплін, науковцями та художниками. Інноваційне використання технологій у творчому процесі та виконанні оживляє всю сцену. «Як і інші мистецькі дисципліни, танець зараз переплітає технологічні елементи в навчанні, перформансі та хореографії. Завдяки цим технологічним досягненням стає дедалі важливішим, що студенти — майбутні бакалаври хореографії мають та підтримують технологічні навички і досягнення, використовують їх для створення та документування творчих і наукових праць».